

verbi dei ministris scripſiſſe. In quibus Paulus non decorum aut ve-
nuſtum ſermonis ornatum, ſed tantum rerum diuinarum ſcientiam
deſiderat. Quosdam etiam offendet, quod quedā partius acta ſint,
quædam ſuſius forſan q̄ par erat tractata. Rurſus, quod quædā non
minus q̄ quæ tradita ſunt cognitu neceſſaria, præterita videant. Qui
tamen vel hinc nobis placidiores euadent, ſi intelligant nos non per-
fectum aut abſolutum aliquod opus fuiſſe molitos, ſed qualemcunq̄
ſaltem opem eccleſijs noſtris afferre voluiſſe, qua ſe aduerſus graſſan-
tem hac tempeſtate veterum ac nouarum hæreſeon peſtem, veluti
præſenti quodam antidoto ſeruarent ac tuerentur, donec ſcilicet Con-
cilium illud generale, pleno remedio, rebus exulceratis ſuccurreret ac
proſpiceret. Quidam deniq̄ erunt qui in ſententiā noſtram non vbi-
que diſcedent, Quin etiam quædam veluti ab eorum paradoxis nu-
perius inuectis diſſonantia ſuo more reprehēdent. Qui tamen vt ſpes
eſt, nos mitius excipiant. Tum quod toto opere nullum hominem cu-
iuſcunq̄ tandem ſectæ ſit, nominatim perſtrinxerimus, ſed tantū do-
ctrinam nobis minime comprobata, non tam libere q̄ modeſte re-
iecerimus, ac eius loco doctrinam hæcenus receptam ſimpliciter ac
bona fide reponere ac confirmare ſimus annixi, adeo vt eam etiam apud
aduerſarios repertam, ſuis propemodum ipſorum verbis efferre
non abhorruerimus. Tum quod nemini (deus nobis teſtis eſt) male
velimus, qui tamen eccleſiæ Chriſti ac ſibi bene velit, nihil magis opo-
tantes, q̄ vt pacatis diſſidijs, omnes in vnitatē catholicæ fidei ac pro-
feſſionis in Chriſto Ieſu quandoq̄ coaleſcamus. Quod ſi nihil oſeti-
us quidam aduerſus nos contentioſi eſſe pergant, hos admonitos eē
volumus, ne ſimul & operam & oleum perdant, quod tales, tamen ſi
ſuam quoque maledicentiam in nos libellis quamuis famoſis. exere-
re ac ſtringere in animum inducant, nullo dignabimur reſponſo, cō-
tenti illis opponere tam veterum q̄ recentiorum orthodoxorum pa-
trum dogmata, ac vniuerſalem totius eccleſiæ, non huius tantum, ſed
omnium temporū, catholicum conſenſum. Nos enim in hac inſtitu-
tione, non noſtro ingenio, vel induſtriæ ſumus innixi, ſed ſanctorum
Patrum (qui eccleſiam a primis, vt dici ſolet, crepundijs in hæc vſque
tempora, & doctrina, & exemplo illuſtrarunt) iſſiſſimam, vt ſpera-
mus mentem in diuinarum ſcripturarum (quarum ſacroſancta ac in-
uiolabilis eſt authoritas) interpretatōne & intellectu, vbiq̄ libenter
ſequuti ſumus, eorum non ſolum ſententias, ſed & cum licuit ipſa ver-
ba tranſcribentes. Quamobrem quis non videt eoſ ipſos, non nos ſu-
turos, qui impetentur: quos certe neceſſe nō eſt, vt nos ab iniuria vin-
dicemus, quod ipſi ad ſua, quin potius vniuerſalis ac catholicæ eccle-
ſiæ (aduerſus quam, ne portæ quidem inferi quid valebunt) dogma-
ta tuen-